

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Силистра, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на шести март
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Н. Димитров

при участието на секретаря Глория Недева
като разгледа докладваното от Пламен Н. Димитров Търговско дело №
20233400900031 по описа за 2023 година

Ищецът – „ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Цариградско шосе № 11П, ЕИК 831094393, представлявана от Драга Петкова Неделчева - Управител на ПИБ АД, клон Силистра и Евгени Кирилов Енев - юрисконсулт на ПИБ АД, в качеството си на пълномощници на Изпълнителните директори. Съдебен адрес за връчване на съобщения: Първа инвестиционна банка АД клон Русе гр. Русе, ул. „Райко Даскалов“ № 11, желае съда да на основание чл. 415 ал. 1, във вр. с чл. 422 от ГПК, да постанови съдебен акт, с който да признае за установено, че К. Г. У., ЕГН *****, с настоящ адрес гр. Силистра, ул. „Е. С.“ № 2, вх.А, ет. 2, ап. 6, дължи към 06.06.2023г. включително на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район Младост, бул.”Цариградско шосе” 111 П, ЕИК 831094393, сумите както следва: -Просрочена главница в размер на: 31985.49 лева; Непогасена възнаградителна лихва, начислена съгласно т.4.1 от Договора за кредит за периода от 10.02.2022г. до 05.04.2023г. включително в размер на 2745.78 лева; Обезщетение за забава на просрочени плащания, начислени съгласно т. 10 от Договора за кредит за периода от 24.01.2022г. до 05.04.2023г. включително в размер на 447.16 лева; Начислена законова лихва за периода 06.04.2023г. до 06.06.2023г. включително дължима на основание Тълкувателно решение № 3/2017г. на ВКС от 27.03.2019г. в размер на 629.08 лева - Разсрочена лихва, дължима съгласно Анекси от 01.04.2020г.,10.06.2020г., 29.12.2020г. и 16.06.2021г. в размер на 2383.40 лева; Дължима премия по застраховка живот, съгласно т. 14 от Договора за кредит в размер на 84.86 лева; Разходи във връзка с неизпълнение на задълженията по Договора дължими на основание т.13 от Договора за кредит в размер на 120.00 лева; - законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК - 07.06.2023г., до окончателното изплащане на дълга; направените разноски по заповедното производство - 767.92 лева държавна такса; юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 150.00 лева.

Ищецът желае още съда да му присъди направените по настоящото производство разноски - държавна такса в размер на 767.92 лева, юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 300.00 лв., както и разноските по съдебно-счетоводна експертиза.

Ответникът – К. Г. У., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Силистра, ул. „Е. С.“ № 2, вх. „А“, ет. 2, ап. 6, и съдебен адрес гр. Силистра, ул. „Симеон Велики“, № 131, ет. 2 изразява становище за допустимост, но неоснователност на исковите претенции.

Ответникът приема, че като кредитополучател притежава качеството на потребител и отношенията му с банката ищец следва да се регулират от ЗПК, в тази връзка и поради твърдени нарушения на потребителските си права претендира недействителност на процесния договор за кредит, а от там и неоснователност на исковите претенции.

В условията на евентуалност ответникът твърди неоснователност на заявления петитум позовавайки се на допуснати нарушения от заповедния съд издал заповед за изпълнение и изпълнителен лист в полза на ищеца приемайки, че това е в противоречие с практиката на съда на Европейския съюз от 28.11.2018 г. по дело C- 632/17, чиито изводи се основават на член 7, параграф 1 от Директива 93/1 З/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г., относно неравноправните клаузи в потребителските договори, както и член 10 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008г., относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО.

Ответникът твърди, че е налице несъответствие в размера на задълженията му към ищеца между отразеното в извлеченията от счетоводните книги на банката, тези обективирани в исковата молба и неговите лични пресмятания.

На отделно основание ответникът оспорва исковите позовавайки се на хипотезата на чл. 306 от ТЗ, /макар да приема спора за граждански, а не за търговски/ твърдейки, че пандемията от КОВИД – 19, била пречка да изплаща в срок задълженията си по кредита. В този смисъл се изтъква и обстоятелството, че към него момент било прекратено и трудовото правоотношение на ищеца с ОДМВР – Силистра.

Ответникът твърди и нищожност на сключените между него и банката анекси, към основния договор приемайки наличие на неравноправни клаузи и анатоцизъм. Познавайки са на твърдяната от него недействителност на договорните клаузи ответникът приема, че дължи на банката – кредитор само чистата стойност по заема, но не и лихви или други разходи, като в тази връзка частично признава исковите претенции.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото намира исковата молба за редовна и допустима, предвид на това, че е подадена в срок от активно легитимирано лице имащо правен интерес от производството.

От фактическа страна

Предявените от ищеца права произтичат от следната не оспорвана фактическа обстановка:

Страните са били в облигационни отношения възникнали във връзка със сключен между тях Договор № ***-001824/10.05.2018г. за банков кредит, в размер на 40 000.00 лева, с краен срок за погасяване 10.05.2028г. Цялата сума по кредита е изцяло усвоена еднократно на 10.05.2018г. по банкова сметка с IB AN BG85FINV91501017160481, открита на името на Кредитополучателя в Банката.

Няма спор относно това, че кредитополучателя е в просрочие считано от 10.09.2021г. По кредита са просрочени 19 /деветнадесет/ броя погасителни вноски съгласно Договора за кредит и Погасителен план-Приложение № 1 към него, които са били дължими на следните дати: 10.09.2021г., 10.10.2021г., 10.11.2021г., 10.12.2021г., 10.01.2022г., 10.02.2022г., 10.03.2022г., 10.04.2022г., 10.05.2022г., 10.06.2022г., 10.07.2022г., 10.08.2022г., 10.09.2022г., 10.10.2022г., 10.11.2022г., 10.12.2022г., 10.01.2023г., 10.02.2023г., 10.03.2023г.

Кредиторът изпратил покана за доброволно изпълнение до кредитополучателя - изх. № 278-15/24.02.2023г., но след, като не последвало плащане и на основание текст от общите условия, към договора същият бил обявен за изцяло предсрочно изискуем на 06.04.2023г., за което кредитополучателят бил уведомен с писмо изх. № 278-25/07.04.2023г. Кредиторът

инициирал заповедно производство по реда на чл. 417 от ГПК, подал заявление пред РС - Силистра с вх. рег.№ 4137/07.06.2023г. по което било образувано ч.гр.д.№ 20233420100926 по описа на съда. Така сезиран състав на РС – Силистра издал Заповед за изпълнение № 482/09.06.2023г. и Изпълнителен лист № 429/09.06.2023г. за посочените в заявлението суми, както и за законна лихва от датата на подаване на заявлението в Районния съд гр.Силистра - до изплащане на вземането, както и за разносните държавна такси и юрисконсултско възнаграждение. След постъпило възражение срещу издадената Заповед за незабавно изпълнение кредиторът инициирал и настоящото установително производство.

От заключението на вещото лице изготвило назначената от съда СИЕ може да се установи, че цялата сума по кредита е усвоена от кредитополучателя на 10.5.2018г. по банкова сметка BG85FINV91501017160481 в лева.

Според вещото лице след 24.01.2022г. не са постъпвали средства по банкова сметка определена за погашения - BG85FINV91501017160481, и не е извършвано погасяване на дължими суми по банковия кредит. Считано от падежна дата 10.2.2022г. няма погасяване на дължими суми за премия по застраховка живот, дължима редовна лихва, разсрочени плащания, главница.

На 06.04.2023г. отпуснатия кредит по Договор № ***-001824/10.05.2018г. за банков кредит и сключените четири анекса към него - Анекс №1 от 01.04.2020г., Анекс №2 от 10.06.2020г., Анекс №3 от 29.12.2020г., Анекс №4 от 16.06.2021 г., е обявен за предсрочно изискуем.

Експертът е установил, че от падежна дата 10.2.2022г. до 05.04.2023г./датата преди обявяване на кредита за предсрочно изискуем/, размерът на дължимите суми по Договор № ***- 001824/10.05.2018г. за байков кредит и сключените четири анекса към него - Анекс №1 от 01.04.2020г., Анекс №2 от 10.06.2020г., Анекс №3 от 29.12.2020г., Анекс №4 от 16.06.2021г. е както следва:

- просрочени четиринадесет вноски по главница в размер на 4070.15лв. с падежни дати от 10.2.2022г. до 10.3.2023г./сума отред 46 до ред 59, колона 9 Приложение №1/;

- непогасена възнаградителна лихва /съгласно т. 4.1 от Договора за кредит/ в размер на 2740,54лв., за периода от 01.01.2022г. до 05.04.2023г. включително/

- обезщетение за забава на просрочени плащания/съгласно т. 10 от Договора за кредит/ в размер на 456.77лв.. за периода от 1.02.2022 г. до 10.03.2023г. включително/;

- начислена законова лихва в размер на 629.08лв.. за периода от 06.04.2023 г. до 06.06.2023г. изчислена върху размера на обявената в предсрочно изискуемост главница в размер на 31985.77лв.

- разсрочена лихва в размер на 2383.40 лв. дължима съгласно Анекси от 01.04.2020г. 10.06.2020г. 29.12.2020г. и 16.06.2021г. след падежна дата 10.4.2021г./началото на Погасителен план № 5. са платени 7бр. погасителни вноски, всяка в размер на 27,39лв. или 191,73лв. Общия размер на дължимата сума по посочените анекси включена в Погасителен план №5 е 2575,13лв. или остатъчната дължима сума е 2383,40лв./;

- дължима премия по застраховка живот в размер на 85.68лв.. съгласно т. 14 от Договора за кредит и сключена застрахователна полица за застраховка спокойствие с FiHealth №20180510145705/шест последователни неплатени месечни вноски считано от падежна дата 10.02.2022г. всяка в размер на 14.28лв. или общо 85,68лв. След падежна дата 10. 7.2022г. застраховката е прекратена;

Според вещото лице по сметката за погашение на процесния кредит фактически внесените суми от страна на кредитополучателя са в размер на 16274.81лв., използвани за погасяване на дължимите суми на падежни дати за главница, лихва, наказателни лихви, вноски за застраховки, такса за предоговаряне на кредит. Разбити по пера те са както следва:

- Погасена главница 8 014,51лв.; - Погасена редовна лихва 7 316.66лв.;
Погасени вноски за разсрочена лихва 266,64лв. Погасена лихва при просрочие 63,58лв.;
Вноска за застраховка 588.42лв. и Такса за предоговаряне 25.00лв.

Експертът е посочил още, че до падежна дата 10.03.2020г. /включително/ заплатените от кредитополучателя погасителни вноски, са съобразени с договорените условия по Договор № ***-001824/10.05.2018г. за банков кредит и Погасителен план №1. След падежна дата 10.03.2020г. започват да действат новите погасителни планове договорени към сключените четири анекса. С всеки един анекс има разсрочване на по три вноски за дължима главница и лихва, като сумите за дължима възнаградителна лихва са включени като нов компонент в погасителния план с наименование- Разсрочени суми по план.

От заключението се установява, че новите погасителни планове отнасящи се до действието на Анекс №1 от 01.04.2020г., Анекс №2 от 10.06.2020г., Анекс №3 от 29.12.2020г., Анекс №4 от 16.06.2021 г., не са съпоставими с първоначално договорения 1 Погасителен план №1 към договора за кредит.

В тази връзка и предвид предоговорените условия по кредита вещото лице е приело, че размера на внесените суми за периода от 10.05.2018г. /датата на започване на действие на договор за кредит и погасителен план №1, до 24.01.2022г. /датата на постъпване на последната сума по банкова сметка BG85FINV9150101 7160481/, са на обща стойност 16274.81лв., а при така направеното разпределение, размера на остатъчната главница към падежна дата 10.2.2021г. е на стойност 31836.86лв.

При действие на договорените условия в Договор № ***-001824/10.05.2018г. за банков кредит и сключени четири анекса към него със сумата от 16274.81лв. са погасени задължения по Погасителен план №5 към Анекс от 16.6.2021 г. с падежна дата 10.01.2022г., като размера на остатъчната главница е в размер на 31985.77лв. Съпоставени размерите на остатъчната главница при двата варианта на изчисление разликата е 148.91лв., или със сбора на постъпилите суми по банкова сметка BG85FINV91501017160481 в лева на обща стойност 16274.81 лв., при действие на Договор за кредит и Първи погасителен план остатъчната главница е с 148.91лв. по малко отколкото, ако действа договорените условия в договора за кредит и сключените четири анекса към него.

Вещото лице е установило още, че размера на месечната погасителна вноска расте поради обстоятелството, че в сключване на анекси към договора за кредит е заложено размера на разсрочената лихва да бъде включена в месечната погасителна вноска заедно с дължимата възнаградителна лихва и главница. С всеки следващ анекс се увеличава размера на дължимата разсрочена лихва, респективно расте и размера на месечната погасителна вноска.

Относно измененията на СЛП и таксите на банката вещото лице е взело предвид обстоятелството, че в Договор за банков кредит №***-001824/10.05.2018г. и сключените четири анекса към него единствено в Анекс от 01.04.2020г. в т. 7 от него е заложена такса за предоговаряне в размер на 25,00лв. Изменението на СЛП за периода от 10.5.2018г. датата на която е подписан договора за кредит до 05.04.2023г. е в посока намаление с 0,263 пункта, като промяната на стойностите на СЛП, влияе върху размера на изчислените дължими лихви/ възнаградителна и мораторна/, по договор за кредит, също в посока намаление.

От заключението може да се установи, че в заложените месечни вноски няма разлика между начислените суми за възнаградителна лихва и главница от банката и тези договорени в чл.4.1. 62V от Договора- годишна лихва в размер на 7.6% за срок до 10.05.2019г. и след това по чл.4.1, б.,б"- годишна лихва в размер на СЛП на банката за лева, увеличен с надбавка от 7.2298 пункта. Установява се още, че разликата между действително платените годишни такси за управление на кредита върху остатъка от главницата по кредита, спрямо тези по първоначалния погасителен план от 10.05.2018г. до датата на подаване на исковата молба са в размер на 25.00лв.

Всички суми общо (главница, лихви, такси, комисионни и др.), които са заплатени от кредитополучателя в полза на банката от датата на сключване на договора за кредит до датата на внасянето на исковата молба в съда са в размер на 16274.81лв. разбити по пера и сумите са както следва:

- Погасена главница 8 014.51лв.;
- Погасена редовна лихва 7 316,66лв.;
- Погасени вноски за разсрочена лихва 266.64лв.
- Погасена лихва при просрочие 63.58лв.;
- Вноска за застраховка 588.42лв.;
- Такса за предоговаряне 25.00лв.;

При изготвяне на заключението си експертът е установил, че процесното извлечение от счетоводните книги на банка е изготвено от служител на „ПИБ“ АД, и съдържа обобщено информация от счетоводните регистри на банката за размера на дължимите суми за главница, лихви, наказателни лихви, такси, застраховки по Договор за банков кредит №***-001824/10.05.2018г. и сключените четири анекса към него. и същия съдържа обобщена информация за размера па задълженията по сключения договор за кредит.

От правна страна

Съдът намира предявеният установителен иск за допустим, а разгледа по същество за частично основателен по следните съображения:

Ищецът основава претенциите си на коментираната облигационна връзка между него и ответника. По делото липсва спор относно сключеният между страните договор за банков кредит, както и относно обстоятелството, че ответникът не изпълнил изцяло договорните си задължения и спрял погасяването на кредита преди да се издължи изцяло. В тази връзка и като последица от проведеното заповедно производство ищецът претендира съда да признае за установено наличието на вземанията му спрямо ответника за предявените по реда на чл. 417 от ГПК, суми представляващи задължения по кредитното правоотношение.

Ответникът не оспорва наличието на коментираната облигационна връзка, но приема, че част от договорните клаузи накърняват правата му на потребител поради, което същите са недействителни, което пък според него води до нищожност на целият договор. В тази връзка ответникът приема, че съобразно хипотезата на чл. 23 от ЗПК, дължи връщане само на чистата сума по кредита, от която следва да се приспаднат направените до този момент погашения. В подкрепа на тезата си ответникът изтъква, че по своята правна същност процесният договор за кредит за текущи нужди попада в категорията на потребителските кредити, което обуславя регулирането му с клаузите на Закона за потребителския кредит. В тази връзка и съобразявайки установения по делото размер на направените погасителни вноски за главница, лихви, застраховки и такси общо в размер на 16708.46лв. ответникът приема, че след приспадане на тази сума от общият размер на отпуснатия кредит от 40000лв. дължи 23291.54лв.

Ето защо в случай, че съдът приеме договора за кредит за недействителен поради наличието на неравноправни клаузи в него спрямо потребителя – кредитополучател ответникът признава иска до сумата от 23291.54лв., като счита, че за горницата над нея до претендирания от ищеца размер от 38395.77лв. претенциите са неоснователни и следва да се отхвърлят. Конкретните ответникови аргументи за недействителност на процесния договор за кредит се основават на твърдени невключени в договорния годишен процент на разходите допълнителни задължения за кредитополучателя, наличие на анатоцизъм при сключване на допълнителните анекси, към договора, нередовности при обявяването на предсрочната изискуемост на всички задължения и наличие на договорни клаузи, които не са индивидуално договорени. Отделно ответникът счита, че е бил подведен да сключи

неизгоден за него договор тъй, като не бил наясно със значението на част от договорените клаузи.

Съдът не споделя така изложените ответникови аргументи по следните съображения.

В депозираният отговор на исковата молба /стр. 3/ самия ответник сочи, как преговарял със служителите на банката относно договорните клаузи и как подробно били разисквани възможностите за цялата му кредитна експозиция, което опровергава тезата му, че договорът бил недействителен, тъй като клаузите му не били уговорени индивидуално и кредитополучателят не само, че не бил информиран за техните характеристики, а напротив бил въведен в заблуждение относно правната им същност. От материалите по делото се установява, че договорките между съконтрахентите в кредитното правоотношение са постигнати след пространни разисквания, които са предхождали сключването на договора и четирите анекса. От самото съдържание на анексите е видно, че с тях са предоговорени кредитните условия съобразно както новите социално икономически условия в страната предвид КОВИД обстановката, така и съобразно индивидуалните затруднения на кредитополучателя предвид на това, че в нея период било прекратено трудовото му правоотношение. При анализ на измененията в договорните условия съобразно сключените анекси се установяват кредитните облекчения договорени в полза на кредитополучателя именно с оглед тези нови обстоятелства. Допълнителен довод обусловил становището на съда относно факта, че кредитополучателят е бил наясно с правните последици от договорните клаузи е служебно известното обстоятелство, че ответникът е дипломиран юрист и е практикувал, като такъв.

Тук е мястото да се коментира и ответниковия довод за недействителност на договорното правоотношение основан на твърдения анатоцизъм при сключването на анексите. Напротив, както от текстовете на самите анекси, така и от заключението на вещото лице изготвило назначената от съда СИЕ може да се установи, че в тях задълженията за лихви от предходни периоди са изведени в отделна графа и не са включени в олихвяемата сума на дължимите главници по предходни, неиздължени вноски. Така установеното мотивира съда да отхвърли, като недоказан и този ответников аргумент.

Пак от материалите по делото и от заключението на експерта може да се установи, че противно на твърдените от ответника нередовности по обявяването на кредита за предсрочно изискуем банката кредитодател се е възползвала от това си право повече от година след настъпването на договорните предпоставки за това, давайки през този период възможност на кредитополучателя да се издължи при това при нови по - облекчени договорени в анексите условия.

Съдът не споделя тезата на ответника и по отношение на сочената недействителност на процесния договор поради невключени договорни задължения в посочения в него годишен процент на разходите, както и поради неясен механизъм за неговото изчисляване. За да възприеме това заключение съдът съобрази, че обективирания в договора ГПР – 7.98%, почти напълно съвпада с посочената в същия договор годишна лихва – 7.6%, като тези стойности са потвърдени, като действителни от вещото лице изготвило назначеното от съда ССЕ. Това води на извода, че макар в ГПР да не са включени разходите за покупка на застраховка „Спокойствие Fihealth“, то техният размер е в такава стойност, че води до пренебрежимо малка разлика /под един процент/, което според съда не е предпоставка за недействителност на тази договорна клауза включително и поради твърдяната от ответника неяснота относно начина на формиране на тези стойности.

Съобразявайки изложеното до тук съдът намира ответниковите възражения основани на твърдяната недействителност на процесния договор за кредит за неоснователни, което го мотивира да ги отхвърли ведно с искането да обяви договора за недействителен поради наличие на неравноправни по смисъла на ЗПК и ЗЗП клаузи.

От друга страна всички данни събрани в хода на процеса извлечени, както от

приложените като писмени доказателства банкови книжа, така и от заключението на вещото лице може да се установи наличието на претендираните от ищеца парични задължения при това на сочените от него основания и размери. От експертното заключение може да се установи и обстоятелството, че представеното в заповедното производство извлечение от счетоводните книги на банката послужило, като изпълнителен титул по чл. 417 от ГПК, отговаря на нормативните изисквания за съставянето му, а обективизираните в него данни освен, че експерта приема за достоверни, но и не бяха оборени, като съдържание и стойности от ответната страна в хода на процеса. От заключението е видно, че претендираните от банката суми, за които е издадена процесната заповед за изпълнение са дължими в сочените размери. Вещото лице е установил минимални разлики в следните три стойности - претендирана възнаградителна лихва в размер на 2475.78лв. дължима в действителност в размер на 2740.54лв; обезщетение за забава на просрочени плащания претендирано в размер на 447.16лв. дължимо според експерта в размер на 456.77лв. и претендирана премия по застраховка „Живот“ в размер на 84.86лв. дължима в действително в размер на 85.68лв. Съобразявайки, че две от стойностите са претендирани в по - нисък от действително дължимия размер съдът ги приема за основателни до размера на поисканото, а по отношение на претенцията за възнаградителна лихва искът е основателен до посочения от експерта размер от 2740.54лв., а за разликата над тази сума до претендираните 2475.78лв. следва да се отхвърли.

По изложените съображения съдът намира исковите претенции за частично основателни.

Предвид изхода на делото и разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът следва да присъди в полза на ищеца сторените в заповедното и в настоящото производства деловодни разноски.

На съда е служебно известно, че разпореждането за издаване на заповед за изпълнение постановено по ч.гр.д. № 926/ 2023г. на РС – Силистра в частта за разноските по заповедното производство е атакувано с частна жалба пред въззивния съд, който със свое Разпореждане № 555 от 30.11.2023г. постановено по в.ч.гр.д. № 419/2023г. е прекратил производството съобразявайки наличието на хипотезата на т. 12 от ТР № 4 от 18.06.2014г. на ВКС, по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК, като е върнал преписката на заповедния съд с указание частната жалба да не се администрира до приключване на настоящото установително производство. Това е така защото в правомощията на настоящият исков съд е да се произнесе по разноските в заповедното производство, съответно частната жалба ще остане без предмет и след приключване на исковото производство същата ще следва да се върне на жалбоподателя.

Ето защо съдът намира, че следва да присъди в полза на ищеца 1067.92лв. разноски сторени в настоящото производство представляващи държавна такса в размер на 767.92лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., както и 917.92 лв. разноски за заповедното производство представляващи 767.92лв. държавна такса и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО че К. Г. У., ЕГН *****, с настоящ адрес гр. Силистра, ул. „Е. С.“ № 2, вх. „А“, ет. 2, ап. 6, дължи към 06.06.2023г. включително на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район Младост, бул.”Цариградско шосе” 111 П, ЕИК 831094393, сумите както следва: - Просрочена главница в размер на: 31985.49лв. /тридесет и една хиляди деветстотин

осемдесет и пет лева и четиридесет и девет стотинки/ по Договор за кредит № ***-001824/10.05.2018г. и анекси от 01.04.2020г., 10.06.2020г., 29.12.2020г. и 16.06.2021г. към него; Непогасена възнаградителна лихва, начислена съгласно т.4.1 от Договора за кредит за периода от 10.02.2022г. до 05.04.2023г. включително в размер на 2740.54лв. /две хиляди седемстотин и четиридесет лева и петдесет и четири стотинки/; Обезщетение за забава на просрочени плащания, начислени съгласно т. 10 от Договора за кредит за периода от 24.01.2022г. до 05.04.2023г. включително в размер на 447.16лв. /четиристотин четиридесет и седем лева и шестнадесет стотинки/; Начислена законова лихва за периода 06.04.2023г. до 06.06.2023г. включително дължима на основание Тълкувателно решение № 3/2017г. на ВКС от 27.03.2019г. в размер на 629.08лв. /шестстотин двадесет и девет лева и осем стотинки/ - Разсрочена лихва, дължима съгласно Анекси от 01.04.2020г.,10.06.2020г., 29.12.2020г. и 16.06.2021г. в размер на 2383.40лв. /две хиляди триста осемдесет и три лева и четиридесет стотинки/; Дължима премия по застраховка живот, съгласно т. 14 от Договора за кредит в размер на 84.86лв. /осемдесет и четири лева и осемдесет и шест стотинки/; Разходи във връзка с неизпълнение на задълженията по Договора дължими на основание т.13 от Договора за кредит в размер на 120 /сто и двадесет/ лева; - законната лихва върху главницата от 31985.49 /тридесет и една хиляди деветстотин осемдесет и пет лева и четиридесет и девет стотинки/, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК - 07.06.2023г., до окончателното изплащане на дълга, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № 482 от 09.06.2023г. по ч.гр.д. № 926/2023г. на РС – Силистра.

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над присъдената непогасена възнаградителна лихва, начислена съгласно т.4.1 от Договора за кредит за периода от 10.02.2022г. до 05.04.2023г. включително в размер на 2740.54лв. /две хиляди седемстотин и четиридесет лева и петдесет и четири стотинки/, до претендираната такава в размер на 2745.78лв. /две хиляди седемстотин четиридесет и пет лева и седемдесет и осем стотинки/.

ОСЪЖДА К. Г. У., ЕГН *****, с настоящ адрес гр. Силистра, ул. „Е. С.“ № 2, вх. „А“, ет. 2, ап. 6, да заплати на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район Младост, бул.”Цариградско шосе” 111 П, ЕИК 831094393, 1067.92лв. /хиляда шестдесет и седем лева и деветдесет и две стотинки/ деловодни разноски за настоящото исково производство по т.д. № 31/2023г. на ОС – Силистра представляващи: платена държавна такса в размер на 767.92лв. /седемстотин шестдесет и седем лева и деветдесет и две стотинки/ и 300 /триста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. Г. У., ЕГН *****, с настоящ адрес гр. Силистра, ул. „Е. С.“ № 2, вх. „А“, ет. 2, ап. 6, да заплати на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район Младост, бул.”Цариградско шосе” 111 П, ЕИК 831094393, 917.92 лв. /деветстотин и седемнадесет лева и деветдесет и две стотинки/ деловодни разноски за заповедното производство по ч.гр.д. №962/2023г. на РС – Силистра, представляващи 767.92лв. /седемстотин шестдесет и седем лева и деветдесет и две стотинки/ държавна такса и 150 /сто и петдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

След окончателното приключване на делото крайният съдебен акт по него да се изпрати на РС – Силистра по ч.гр.д. №962/2023г. на РС – Силистра, за действия по повод частната жалба подадена срещу разпореждането за издаване на заповед за изпълнение в частта за разноските.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____

